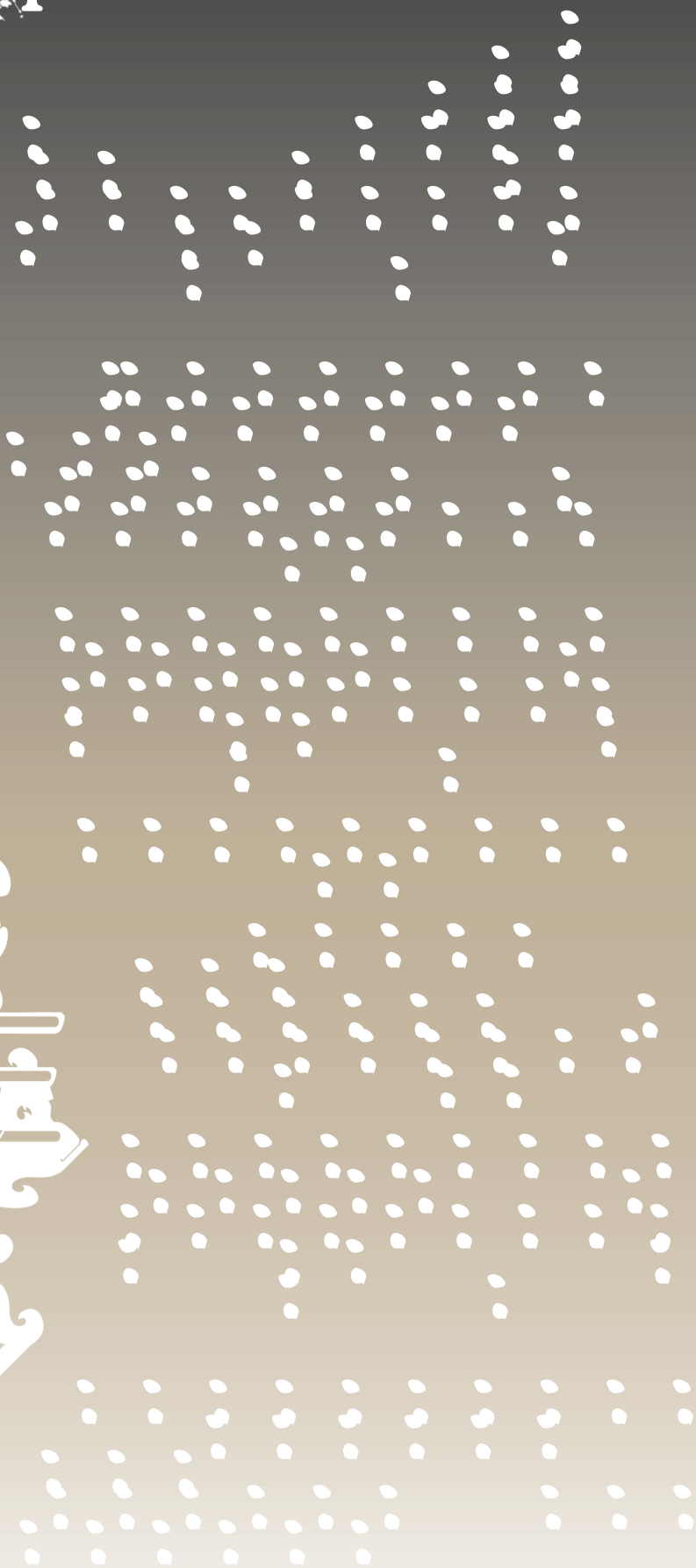

26

opus I

državno tekmovanje
mladih plesnih ustvarjalcev

MY
YESTER
DAYS
DANCE
WITH
ME

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
zanj: mag. Marko Repnik, direktor

umetniški vodja: Nina Meško, samostojna strokovna svetovalka za ples JSKD
vizualna podoba: Ajda Tomazin
povezovalac programa: Daniel Petkovič

kontakt in informacije:

JSKD – Javni sklad RS za kulturne dejavnosti,

Štefanova 5, 1000 Ljubljana; T: 01/24 10 523,

E: nina.mesko@jskd.si, W: www.jskd.si

prizorišče: **Španski Borci**, Zaloška 61, Ljubljana

W: www.spanskiborci.si

.....

**PRIREDITEV JE POSVEČENA
29. APRILU, MEDNARODNEMU DNEVU PLESA.**

.....

VČERAJŠNJI DNEVI PLEŠEJO Z MENOJ

“Narod brez poznavanja svoje lastne zgodovine, izvora in kulture je kot drevo brez korenin.”
(*Marcus Garvey*)

“Bolj kot poznate svojo zgodovino, bolj svobodni ste.” (*Maya Angelou*)

UNESCO je leto 2018 razglasil za evropsko leto kulturne dediščine. Zato tudi letošnja tema OPUS-a želi spodbuditi ustvarjalnost skozi obujanje kulturne dediščine.

Kulturna dediščina je podedovana dobrina, ki jo opredeljujemo kot odsev in izraz vrednot, identitet, etnične pripadnosti, verskih in drugih prepričanj, znanj in tradicij.

Mladi plesni ustvarjalci, poglobite se lahko v raziskovanje svoje najožje družinske dediščine z raziskovanjem podstrešij in kleti svojih dedkov in babic, poiščite stare slike in predmete, razglednice ali pisma ter pripravite svoje plesne miniature. Izberete si lahko znamenitost v svojem kraju ali v širši okolici in raziščite njeno zgodovino. Obravnavate lahko tako snovno kot nesnovno dediščino: naravne in kulturne znamenitosti, šege, navade, običaje, tradicionalne dogodke, ...

Pretvorite in preuredite priljubljene spomine in zgodovine ter razvijte lastne analize, interpretacije in mnenja o svoji preteklosti in koreninah.

Zgodovinske zgodbe so povedane, zapisane, odplesane, fotografirane, odpete, naslikane, izrezane... Postanite posojilojemalci, remixerji, preurejevalci, kritični misleci svoje kulturne zgodovine in jo povežite z današnjim časom. Poglejte nazaj, raziščite svoje kulturne korenine, razmišljajte z današnje perspektive in poskušajte razumeti/definirati/razvijati prihodnost – skozi ples. Saj kot je rekla Rosa Luxemburg: “Tisti, ki se ne premikajo, ne opazijo svojih verig.”.

Razpisana tema naj bi vsem mladim ustvarjalcem, ne glede na starost, ponujala širok razpon možnosti za razvoj lastne ideje znotraj razpisane teme. Predstavitveni zapis teme je morda v nekaterih delih prezahteven za najmlajše ustvarjalce, zato naj bi jim mentorji približali temo na njim primeren način. Z njimi naj bi se pogovarjali, sicer pa naj bi bili mladi ustvarjalci v oblikovanju ideje in miniature avtonomni ter ustvarjalni.

Obvezen del ustvarjalnega procesa je tudi prevajanje idej in postopkov v besede. Kot vsako leto morajo mladi ustvarjalci sami napisati opis ideje in proces dela (izhodišče, misli, ideje, postopki, odločitve...). Namen je spodbuditi in razvijati način dela, v katerem se mladi resnično poglobijo v nastajanje in oblikovanje svoje plesne miniature.

Naloga mentorja v takšnem procesu je svetovanje, vodenje in usmerjanje otroka/mladostnika v oblikovanju ideje, plesnega izraza in samostojnega koreografskega dela.

Nina Meško

samostojna strokovna svetovalka za ples JSKD

BELA KAČICA S KRONICO

Zelo rada plešem. Plešem že nekaj let. V mojem plesu predstavljam belo kačico. Ta kačica je posebna, ker je revni družini prinesla veselje, radost in srečo. Koreografijo sem sestavila sama, saj rada ustvarjam. Nekaj namigov in dobrih napotkov mi je dala učiteljica. Pri plesu se moja roka spremeni v kačico. Ta kačica me vodi skozi ples. Skupaj oblikujeva gibe in obrate. Malo mi ponagaja. Ko se spremenim v kačo samo plešem in pozabim na vse.

Leona Turk

(2009, kategorija A1 SOLO)

POTOVANJE PO DEŽELI MOJIH PREDNIKOV

Odpravim se raziskati slovenske znamenitosti. Najprej hodim do Triglava, se povzpnem nanj in občudujem Aljažev stolp. Nato odčolnarim s pletno po jezeru do Blejskega otoka. Grem še v rojstno Ljubljano, kjer se rada sprehajam ob Ljubljani in po Tromostovju. Zaželim si prebrati knjigo in se odpravim v knjižnico NUK, kjer preberem veliko knjig. Potem prispem do mlina na Muri. Ta me spomni na kavni mlinček in pranonino pesem o kafetu: Sama cikorja samo da je. Mlin se vrtil in melje moko za kruh, ki ga bo pojedel solinar. Po današnjih doživetjih se s soljo odpravim domov k vsem zgodbam o slovenski zemlji in morju mojih prednikov.

Lučka Bukovec

(2008, kategorija A1 SOLO)

JAZ ... VITEZ

Sem Nace in zgodba o Erazmu Predjamskem me je zelo navdušila. Odločila sem se zživeti v bojevitega, neustrašnega, pogumnega Viteza.

Vdan sem bil svojemu kralju dokler niso ubili mojega najboljšega prijatelja Andreja. Takrat sem v srcu začutil maščevanje in sovraštvo. Zaradi neprijetnih dejanj sem pristal v zaporu, a me je dobra duša rešila in vrnil sem se na svoj predjamski grad. Postal sem ropar. Kradel sem bogatim in delil med revne. Vsem zaničevanim sem pomagal in bil dober prijatelj.

In nekega dne nisem bil dovolj pazljiv. Moj sluga Fran me je izdal in izgubil sem eno od svojih življenj. Še dobro, da jih imam kot vitez kar nekaj in da danes tukaj lahko oživljam viteške vrline, ki jih vedno potrebujemo.

Nace Fojkar

(2008, kategorija A1 SOLO)

KLEKELJ

Nekega dne me je zvok, ki ga prej nisem poznala, prijel za roko in popeljal. Vsaj zdelo se mi je tako. Sledila sem mu in prišla do gospe, ki je sedela za mizo. V rokah je imela neke palčke, ki so lepo pele, in košarico, v njej pa blazinico. S prijaznim pogledom me je povabila, da naj kar pristopim in pogledam. Pred sabo pa je imela punkelj in na njem nastajajočo čipko. V rokah je imela kleklje, ki jih je spretno premikala, križala in sukala, oni pa so peli čudovito melodijo in ustvarjali čipko.

Potem sem na to malo pozabila, dokler nisem dobila priložnosti in poskusila sama. Veste, prav dobro mi že gre. Rada klekljam, še raje pa z gibom in s plesom pokažem ljudem svoje misli. Križam, premikam, sukam, križam ...

Zoja Florjanc Lukan

(2008, kategorija A1 SOLO)

SKRIVNOST GRADU

Ker obe prihajava iz Celja, sva poiskali navdih v zgodbi Veronike Deseniške in Starega gradu Celje. Predstavili bova dve zgodbici, ena bo iz sedanosti, druga iz preteklosti.

V današnjem času veliko turistov prihaja na Stari grad v Celju. Med njimi tudi deklica Veronika.

Ogleduje si veliko graščino, Friderikov stolp in grajsko dvorišče. Koliko skrivnosti se tukaj skriva?

Naenkrat za svojim hrbtom začuti čudno plapolanje. Zagleda deklico v oblačilih iz starih časov.

Ne ve, ali sanja ali je to resničnost.

Ali je to tista Veronika, ki je na tem gradu nekoč živela? Nesrečno se je zaljubila v grofa Friderika. Njegov oče je bil proti tej ljubezni in jo je dal umoriti. Kakšna žalostna usoda!

V današnjem času bi ta zgodba gotovo imela srečnejši konec.

Zato v najini zgodbi pokaževa, da Veronika iz današnjega časa reši Veroniko iz preteklosti in jo s plesom pritegne v današnji čas. Tako lahko ima nesrečna ljubezen srečen konec.

Roberta Stepišnik in Lara Štolfa

(2008, kategorija A1 DUET)

MOZAIK

Že kot majhna deklica sem prvič opazila mozaik na pročelju Delavskega doma v Trbovljah, kjer živim. Veličasten spomenik me je popolnoma prevzel. Spraševala sem se, kaj pomeni, zakaj je tako velik, kdo ga je ustvaril in zakaj stoji ravno tam. Kasneje, ko

sem izvedela, da je tema za OPUS kulturna dediščina, sem takoj pomislila na Pregljev mozaik. Z očkom sva si ga podrobno ogledala. Mozaik prikazuje delavske in rudarske motive, meni pa je bil najbolj všeč deček, ki se sklanja nad debelo knjigo, ob njem pa stoji vaza rdečih rož. Kasneje, ko sem raziskovala temo zaradi ustvarjanja svojega plesa, sem prebrala, da mozaik predstavlja umetnikovo razmišljanje o vojni in miru, kar sem vpletla tudi v ples.

Začetek plesa predstavlja starodavno tehniko mozaika, ki je sestavljen iz tisočih drobnih ploščic. Tudi jaz se v plesu najprej sestavim iz raznobarnih koščkov. Izdelovalci mozaikov lahko iz oglatih črepinj pričarajo vrtinčaste zavoje in iz trdote priključijo gibanje in človečnost. Zato se tudi jaz v plesu prelijem v gibalne zavoje in vrtince ter oživim. Tako postanem slika dečka, ki v debeli knjigi bere o vojni in miru. Ker se me besedilo dotakne zaplešem svoje občutke. Mir mi predstavlja topel večer, sem sproščena in odpravljam se spat. Nato pa izvem, da se je pričela vojna. Povsod okoli mene je. Ker vojne ne maram, se ji poskušam izogniti, a mi to ne uspe. Čeprav preživim, sem izčrpana, pretresena in žalostna. Vrnem se nazaj k prebiranju knjige in ponovno postanem mozaik.

Zarja Siter

(2008, kategorija A1 SOLO)

ZMAJEVKI Z MOSTU

Najverjetneje je ljubljanski zmaj najbolj prepoznaven simbol našega glavnega mesta. Od časa baroka naprej je zmaj tudi del samega mestnega grba. Zmaj simbolizira pogum, veličino in moč. Pojavlja se na registrskih tablicah mesta Ljubljane, na mestnih stavbah, veličastno se boči na Zmajskem mostu. Svoje mesto ima tudi na mestni zastavi.

Ko sva bili v Ljubljani, naju je zelo očaral Zmajski most, kar je tudi vzrok, da sva si ga izbrali za temo plesne miniature. O zmajih pripovedujejo legende. Prikazati želiva kako so bili zmaji pogumni, močni in nepremagljivi, pa vendar so jih po navadi na koncu le premagali vitezi, kralji in kakšni drugi junaki.

Na začetku najinega plesa z okamnelimi gibi skušava ponazoriti kako se kamniti zmaji prebujajo in oživljajo. Z zamahi rok prikaževa kako dolga, lepa in močna so zmajeva krila, s kroženjem postajava eno, pridobivava na moči in pogumu. Najino gibanje in izraz na obrazu pa je kot odsev nasršenosti, moči, trdnosti, nepremagljivosti.

Na koncu ponovno okamniva, tokrat združeni v trden most- takšen, kot je tudi najino prijateljstvo.

Zala Ajdnik in Eva Senica

(2008, kategorija A1 DUET)

DEMON POMLADI

Demon pomladi je poseben izraz za kurenta, ki odganja zimo in kliče pomlad.

Na to idejo sem prišla, ko sem razmišljala o znanih slovenskih običajih, ki jih obhajamo vsako leto. Kurent je eden izmed najbolj značilnih in posebnih. Vedno me je privlačila njegova podoba.

Velik, odet v ovčji kožuh, s strašljivo masko čez obraz, s kravjimi zvonovi okoli pasu, glasen in topotajoč, je po eni strani v meni vzbujal strah, po drugi pa občudovanje.

Zato sem se odločila, da ga skozi svoj ples še bolj raziščem.

Vendar moj ples ni oponašanje kurenta. Govori o tem, kako ga spoznavam, odkrivam in se z njim povezujem. V plesu najdem kravji zvonec in rdeče gamaše, kar je med drugim značilno za kurenta. Ti predmeti nad mano vedno bolj prevzemajo oblast. Zvonec me na koncu popolnoma prevzame in takrat se neham upirati in se prepustim plesu kurenta, ki se zbudi v meni.

Mia Jenček

(2007, kategorija A1 SOLO)

BURLESKA

Tako kot ples je tudi film umetnost gibanja, sploh prvi črno/beli in nemi filmi, ki so vsakdanje življenje, tegobe in radosti, prikazali na vselej zabaven in komičen način. Burleska je komedija, ki zabava in gledalcem razkriva resnico, čustva, boj med dobrim in slabim z vselej srečnim koncem. Zabavajte se skupaj z nama!

Gaja Golež in Ana Novak

(2007, 2006, kategorija A2 DUET)

EL LAPIZ

Za letošnjo temo sem si izbrala španskega slikarja in umetnika Pabla Picassa, ki nam je zapustil ogromno zbirko slik in drugih umetnin. V svoji bogati ustvarjalni zgodovini je šel skozi različna obdobja. Najbolj ga poznam kot enega najbolj znanih predstavnikov kubizma. Ko sem si ogledovala njegova dela, so se mi najbolj vtisnili v spomin popačeni obrazi. Tako sem idejo za ples dobila nekega dne, ko sem stala pred ogledalom in si ogledovala svoj obraz.

Med raziskovanjem njegove dediščine so me pritegnile tudi spremenjene oblike teles, ki so v kubizmu prešle v različne kombinacije geometrijskih likov. In točno to sem želela raziskati skozi ples.

V središču plesa je telo. S pomočjo telesa in plesa prikažem različna čustva, ki so ga spremljala

skozi njegovo ustvarjanje. Tako žalost, ki se kaže v njegovih slikah, v svojem plesu prikažem z zaprtimi, neobičajni ter odrezanimi gibi ter prepletanjem telesa. V ples je vpletene tudi veliko obrazne mimike. Na ta način prikažem deformacijo obraza in telesa, ki se pojavlja v njegovih delih. S poigravanjem z različnimi geometrijskimi liki ter z njihovim dopolnjevanjem, vedno znova dobim nove oblike. Tako, kot je Picasso oblike teles upodobil z uporabo geometrijskih likov.

Glasbo v mojem plesu ustvarjam sama. Vsak gib ima svoj pomen in zato ima tudi svoj zvok. Lastno ustvarjanje posebnih zvokov plesu daje dinamiko in ga naredi posebnega, kot so bile posebne njegove slike.

»El Lapiz« v španščini pomeni svinčnik. Naslov, ki sem ga izbrala, simbolizira risanje, hkrati pa je bila to njegova prva beseda.

Sara Praznik

(2005, kategorija A2 SOLO)

ISADORA- DORA= IZA

Sem dvanajstletna Iza in ljubim ples.

Tema kulturna dediščina se mi je na začetku zdela zelo zahtevna in široka, tako da sprva nisem vedela, kako se je lotiti.

Ker me od vseh področij umetnosti najbolj zanima ples, sem se odločila raziskati, kdo je v preteklosti najbolj vplival na razvoj sodobnega plesa.

Raziskovanje me je pripeljalo do Isadore Duncan, do prve plesalke, ki je odvrгла baletne copate in začela plesati po svoje. Oblačila se je v prosojne tunike, da se je videlo njeno telo in vsak gib, ki ga je odplesala. V plesu je čutila svobodo. Bila je pogumna in s plesom odkrito izražala sebe in svoj odnos do sveta. V Ameriki je nekoč celo zaplesala odeta v veliko rdečo prosojno ruto. To je bilo nezaželeno saj je rdeča barva spominjala na Rusijo in komuniste, ki so jih tam preganjali. Vsi so jo zaradi tega obsojali in žalili, ona pa je še bolj plesala in plesala. Niso je mogli ustaviti.

Mene je njena zgodba čisto prevzela. Dovolila si je biti iskrena in s plesom biti ona. Začutila sem njen velik vpliv še v današnjem času, ko si upamo raziskovati in v plesu iskati neko svojo posebnost.

Kako njena kulturna dediščina vpliva name?

Že njeno ime me je pritegnilo. Moje ime je Iza, skrajšano od Isadora in sem pomislila, da je delček nje mogoče v meni. Odkar vem zase rada plešem in sem najbolj srečna, ko plesno ustvarjam.

V prvem delu plesa sem za rekvizit uporabila »kletko«, ki mi predstavlja omejenost gibanja. V njej skušam plesati, pa me na vseh straneh omejuje. Začutim, da moram ven iz nje.

V drugem delu plesa se opogumim in zavržem kletko. Poslušam telo... Uživam v odkrivanju gibov, ki se med seboj povezujejo in dopolnjujejo, me vodijo po celem prostoru.

Prepuščam se svobodi plesa in giba. Na koncu zaplešem še z rdečo ruto, ki jo v plesu uporabim kot stik z Isadoro. Kot da mi skozi ruto pripoveduje in mi šepeta, naj pozabim na naučene gibe in naj poslušam svoje telo.

Iza Teršek

(2005, kategorija A2 SOLO)

TEMELJ ENERGIJE

Zanimala me je snovna kulturna dediščina, kjer so človekove stvaritve njegovih lastnih rok ohranile moč in pomen vse do danes. Raziskovala sem predvsem družinsko dediščino oziroma naš dom.

V naši hiši so kot prvi nekoč živeli bogati veleposestniki, ki so se med 2. svetovno vojno preselili v tujino. Za njimi je v hiši bival učitelj s svojo družino, nato revna mati, ki je posvojila sirote iz taborišča. Nato je od mojih prastaršev do danes to dom moje družine. Kdo bo bival v njej za nami? Ali bodo tudi oni odkrili brezčasnost te hiše, dobrega doma tolikim generacijam in jo cenili kot jo jaz?

V svoji miniaturni me zanima predvsem energija, ki je takrat spremljala moje prednike ob bivanju in zapuščanju te hiše in kakšna energija jo spremlja sedaj. Raziskujem, odkrivam in iščem odgovore na različna vprašanja: Zakaj mi sedaj živimo tukaj? Kaj nas je do tega privedlo? Kakšno energijo ima za nas ta hiša?

Ob raziskovanju literature in ob pogovoru z mojimi starimi starši se je razkrilo, da je bila naša hiša vselej dom blagostanja, varnosti in trdnosti ter dom družinam, kjer so odraščale nove generacije v izobražene in dobre ljudi. Predstavljala je nekakšne trdne temelje v spremenljivem svetu.

Želim občutiti in skozi gib raziskati ter prikazati posebno energijo, ki so jo minule generacije mojih predhodnikov in prednikov nezavedno vtisnile med te stare zidove. Morda je sama hiša tista, ki skrbi za svoje stanovalce? Do svojega doma čutim posebno vez, v njem se počutim udobno, srečno in zadovoljno.

Pika Majcen

(2005, kategorija A2 SOLO)OLO

VČERAJ, DANES, JUTRI, VEČNO

Ali se sploh zavedamo kako kulturna dediščina nastane in zakaj jo prenašamo? Ali znamo pojasniti kaj nam pomeni? Ali je to le materialna dobrina ali kaj več? Kaj pa prepričanja, vrednote, verovanja, pravila, ki se

prenašajo iz roda v rod? Zakaj se med potovanjem iz generacije v generacijo spreminjajo, izboljšujejo in izgublajo? Vplivajo na naša prepričanja, zmožnosti, značaj,...

Odgovore poskušam najti tako, da se postavim na sam začetek.

Sem otrok, nepopisan list papirja. Zbiram drobce, ki me oblikujejo. To so prve besede, prvi koraki, prijatelji, šola, družina in ples. Je to moja kulturna dediščina? Vsi ti koščki plemenitijo moj razvoj in sestavljajo mojo osebnost.

Zakaj sem takšna kot sem? Ali name vpliva kulturna dediščina mojih prednikov?

Že daleč nazaj smo se ljudje družili ob vsakdanjih opravilih na polju, na lovu,... razvijali in se povezovali v okviru družine, plemena, naroda, države,... in ob tem razvijali navade, običaje in vrednote. V tem duhu smo vzgajali svoje otroke in nanje prenašali to kulturo. Tudi jaz sem otrok teh prednikov, ki so prenašali znanja. To je naša, torej tudi moja kulturna dediščina, ki jo bom tudi sama prenesla naprej.

Skozi odraščanje prenašamo navade, družinske tradicije in obujamo različne spomine, ker pa smo ljudje željni novih znanj nas to spodbuja k razvijanju idej in raziskovanju novih spoznanj. Po podedovanih navadah vodimo življenje med prijatelji, družino, izobrazbo, karakterjem in obnašanjem. Vsak posameznik kroji nove variacije oziroma izboljšave, ki jih nato prenese na druge rodove.

V plesnem popotovanju raziskujem premikanje vseh teh različnih vplivov skozi čas.

Skozi dih, notranji občutek, impulz in premik mojega telesa raziskujem dojetanje časa. Kako občutim sedanost? Zakaj se razlikuje od preteklosti ali prihodnosti? Vsaka sled, ki jo pustim v prostoru je že trenutek preteklost, a podlaga za moje prihodnje odločitve. Naslednji gib pa le čaka na novo priložnost, da se poistoveti s prihodnostjo. Prihodnost pa kot načrtovana ali odsev lastnih občutenj potuje naprej, v svojem trenutku zablesti in ko pogledam nazaj je spet zarisana zgodovina. Tako potuje, ohranja svoje korenine, se ponavlja in oblikuje dan za dnem, iz preteklosti v prihodnost.

Živa Blažič

(2005, kategorija A2 SOLO)

POBEG V SEDANJOST

Miniatura združuje slikarstvo in ples kot dva pomembna vira kulturne dediščine. Izhodišče plesa je slika Matije Jama Kolo. Vrtenje kot osnovni simbol naju odnese iz slike. Nadaljevanje se odvija s pridihom

tradicionalnega folklornega plesa. Raziskovali sva gibanje v vrtenju in posameznih ponavljajočih gibalnih elementih. Želeli sva, da slika oživi v vseh slikarskih izhodiščih: razposajeni ples, razgibani krog, nagibi teles, kontakti, prepleti, ... Poudariti želiva občutek svobode pri gibanju – v nasprotju s sliko, ki je statična. Pri iskanju glasbe sva bili osredotočeni na slovensko etno glasbo, ki nama je dala pomemben vzgon pri plesnem ustvarjanju.

Lahko bi rekli, da sta v vsakem slikarskem delu čas in prostor večna in ustavljena, z domišljijo in gibom pa lahko ideja slike zaživi.

Sara Bačič, Ema Šolar

(2004, kategorija A2 DUET)

ROPOTANJE ZA GOD

Kulturna dediščina. Sliši se kot najbolj dolgočasna stvar, kar sva jih lahko slišali.

Misli so nama divjale v vse smeri, bili sva popolnoma izgubljeni. Pa se je nato rodil tisti čas, ko nama pridivja misel o nekem običaju, ki prehaja iz roda v rod. Ropotati za god! Kaj bi si sploh mislili o tem? Je res tako nenavaden običaj? No za naju ni.

Večer pred godom, se zbere družina in vzame vse možne ropotajoče stvari, ki jih ima pri roki. Od tega tudi posebno ročno izdelan pripomoček, ki ga uporabljava v miniaturo. Njegov zvok je res zanimiv in edinstven. Da bi prišel do izraza, nisva uporabili glasbe. V miniaturo je predstavljen značilen ritem, ki se ga zaigra trikrat. Razgiban zvok razgibano prikaževa v koreografiji. Pri plesu ne potrebujeva posebnih kostumov, ker se ta običaj izvaja v domačem okolju. Kariraste srajce so se nosile tako pred 40 leti, kot se nosijo še danes.

Neli Kovačič, Žana Žniderič

(2004, 2005, kategorija A2 DUET)

IZ LJUDSKEGA SE ROJEVA SODOBNO

Belokranjska ljudska pesem Lepa Anka kolo vodi je povezana z mojimi prvimi spomini na ples, saj smo v vrtcu peli in plesali na to pesem. Ker je to moja prva plesna dediščina, sem jo izbrala za svoje letošnje ustvarjanje. Ko sem razmišljala o ljudskem in sodobnem plesu, sem ugotovila, da sta si v bistvu zelo blizu. Oba se po eni strani stalno spreminjata, po drugi strani pa osnovni koraki ostajajo enaki. Na urah plesa se učim novih korakov in gibov, porajajo se mi nove ideje, vse to pa vpletam v svoje plesno znanje, ki ga gradim od vrtca dalje. Torej včerajšnji dnevi vedno plešejo z menoj, tisti iz vrtca in tisti od zadnje plesne ure.

Pri svojem plesu izhajam iz ljudskega izročila

in iz svojega otroštva. Začnem z vrtčevskim ljudskim kolom Lepa Anka in ga razvijem v figure, ki izražajo moje doživljanje te pesmi. Anka v mojem plesu je sodobna najstnica, prepričana o svoji lepoti. Uživa v pozornosti, zato je "glavna zvezda". Plesne figure so odsev njenega značaja - gibli so samozavestni, odločni, igrivi. Nekateri so spogledljivi, saj Anka potrebuje pozornost občinstva. Kot večina najstnikov pa je tudi negotova in nežna. Na koncu plesa se umiri in se v objemu krila, s katerim se pokrije, prepusti spominom na ples v vrtcu.

Tudi glasba za moj ples je povezana z ljudsko pesmijo. Ohranja brenkalo, vendar tamburico zamenja električna kitara, ki mi je bližja. Glasba je avtorsko delo Tobija Hudnika, ki je v glasbo vpletel vsa moja plesna razmišljanja. Začne se z osnovno ljudsko temo, ki se razvija in spreminja. Vmes pa se kot rdeča nit pojavljajo variacije osnovne teme, enako, kot se v mojem plesu vedno znova pojavljajo figure, značilne za kolo.

Vse se hkrati spreminja in ohranja. Tako, kot se skozi čas spreminja ljudsko izročilo, se spreminja tudi moje ustvarjanje.

Aurora Maria Anžlovar
(2005, kategorija A2 SOLO)

..... UPEPELJENA SRCA

Predstavljajte si, da ste nemočni. Da nimate nobenega vpliva na svojo usodo. Predstavljajte si, da ne glede na to, kaj boste rekli ali naredili, je vaša prihodnost zapečatená.

Sedite ob kamniti peči in si ob umirajočem ognju grejete otrple prste. Počasi se vam zapirajo oči in utrujenost od težkega dela na polju vas pogreza v spanec.

Naenkrat vas iz sna predramijo močni udarci po vratih. Prestrašeni jih odprete. Na pragu stojijo štiri postave. Kdo so, kaj želijo, se sprašujete. Pravijo, da ste krivi. Da prinašate nesrečo. Pravijo, da ste navadna coprnica. Odvedejo vas v ječo. Temno je. Zaradi mraza vam šklepetajo zobje, a vse na kar lahko mislite je brezupen položaj, v katerem ste se znašli. Kaj ste naredili narobe?

Jutro je. Iz spanca vas predrami mrki obraz moškega. Odpelje vas v nekakšno sodno sobo. Sedite na klopi, medtem ko vas sosed obtožuje toče. Pravi, da ste se spečali s hudičem. Da ste čarovnica in ste mu uničili pridelek. Veste, da to ni res. Saj sem nedolžna, pomislite. Potem vas izprašajo. Seveda vse obtožbe zanikate. Sosed pravi, da lažete. Da vas je videl, ko ste čarali in da ima priče. Pravi, da ste coprnica in boste goreli na grmadi.

Nemočni sedite pred krvnim sodnikom, ki čaka

na vaše priznanje. Obtožbe ponovno zanikate, zato vas posadijo na mučilni stol. Čutite lahko le bolečino. Srce vam bije vedno hitreje in slišite le še lasten utrip. Ponovno vas izprašajo. Kričite, da niste krivi, da so obtožbe lažne. Zdi se, da so za vaše 'izgovore' gluhi. Od bolečine omedlite.

Ko naslednjič odprete oči, ste zvezani na dolgi mizi. Zagrne vas neznosna bolečina. Vaše telo začnejo raztezati. V ušesih vam zvoní. Ne zmorete več. Preden bi dokončno omagali, spregovorite. Kriva sem, pravite. Vaš glas je šibek, a še preden bi spremenili izrečeno, vam zavežejo roke in vas odvedejo v celico.

Večer je. Utrujeni sedite v kotu in poskušate zaspati. V glavi si predstavljate prizore jutrišnjega dne. Sprašujete se, kako ste se znašli tukaj. Kako se je vaša prihodnost s trkom na vrata spremenila v neizbežno nočno moro.

Jutro je. Zbudijo vas glasni udarci ob rešetke vaše celice. Zagledate že znan mrki obraz, ki vas odvede do lesenega voza. Ta vas skupaj s petimi obtoženkami odpelje skozi mesto do trga. Ko izstopite iz voza, na sebi čutite množico obsojajočih pogledov. Me res vsi tako sovražijo ali so le srečni, da niso na mojem mestu, pomislite. Zaslíšite sovražne krike. Pravijo, da si zaslužite sežig. Da ste si sami krivi za vašo usodo. Pravijo, da bo sedaj mesto očiščeno hudiča. Prazno gledate predse medtem, ko vas rabelj zveže na grmado. Zdaj bom gorela, pomislite. Večer je. Plamen je že ugasnil in z njim še ena nedolžna duša.

V Sloveniji je bilo v 16. in 17. stoletju okoli 1000 žensk obtoženih čarovništva. Od tega je jih bilo približno 300 ubitih na Štajerskem, med drugim tudi v Mariboru. Obtožene ženske so zapirali v Mariborskem gradu in jih sežigali na trgu. Trg, po katerem dnevno hodimo, je bilo glavno morišče nedolžnih ljudi. Prav zaradi bližine krutega običaja najinemu domu, naju je tema čarovništva že od nekdaj zanimala.

Želeli sva odkriti temno plat zgodovine Maribora in čarovniški procesi so zagotovo ena izmed krutih, črnih in temačnih lis, ki pa jih ima vsako zgodovinsko obdobje.

Pritegnila naju je nemoč obtoženih žensk, ki bi naj bile čaravnice. Žensk, ki so se drugim zamerile, zaradi kdo ve česa in so jih ti krivili za lastno nesrečo. Ljudje, ki v resnici niso točno vedeli kaj so čaravnice, so potrebovali nek razlog za stisko, ki se je pojavila zaradi vremenskih pojavov ali bolezni. Verjeli so, da če mesto očistijo hudičevih privržencev bodo s tem tudi sebe očistili nesreče.

Skušali se bova postaviti v kožo teh žensk in

njihovo bolečino začutiti v telesu. Kaj se jim je pletlo po glavi, ko so gledale smrti v oči? Ali so se počutile premagane ali samo brezčutno izdane? Kakšna energija je bila prisotna in ali lahko ta energija vodi najino gibanje?

Za trenutek bova pozabili sedanost in se prepustili preteklosti. Kaj je vodilo ljudi k tako krutemu početju? Sovraštvo? Obup? Pohlep? Ali so v obtoženkah videli svoje napake, ko so le prazno gledali, kako počasi gorijo telesa nedolžnih?

Zakuriva torej ogenj in se prepustiva plamenom preteklosti. Naj naju dim ponese v misli obtoženk in tistih, ki so jim to povzročili. Raziščiva upepeljena srca nemočnih žensk. Goriva.

*Anja in Nadja Spasovski
(2002, kategorija B DUET)*

SEJALEC

Sejalec Ivana Groharja je prispodoba naroda z upanjem, naroda, ki seje, da bi žel – svojo prihodnost. Jaz sejem svojo.

Negujem seme. Skrbno ga pripravljam in mu vlivam energijo, da bo lahko zraslo v prihodnost, da se bo rodilo novo. Mojo prihodnost. Seme je treba posejati. Z vsakim utripom vedno bolj čutim, kako mi preplavi telo, kako mi vcepi življenjsko energijo. Čutim, kako postane del mene. In nato vzklije, pokaže mi nov svet, ki ga skrivam v sebi. Zaslišim, kako mi srce začne vedno bolj razbijati, poslušam, kako se korenine razraščajo v tla in mi omogočajo stabilnost. Takrat se zavem lastne resnice.

Moja melodija je upanje v prihodnost.

*Jernej Šmid
(2000, kategorija B SOLO)*

VPISANI V TELO

Dediščina plesa je za nas mlade plesalce zakladnica idej iz katere lahko črpamo marsikateri navdih. Dobro je, če poznamo zgodovino plesa, kajti le tako lahko ustvarimo nekaj novega, edinstvenega in ponovno zanimivega.

V plesu mi telo predstavlja tehniko in navdih za posamezen ples. Kje bi bil sodobni ples danes, če ne bi bilo Trishe Brown, Marthe Graham, Pine Bausch, Merca Cunninghema, Yvonne Rainer in ostalih plesalcev? Kaj je kulturna dediščina sodobnega plesa?

Nekaj velikih imen umetnikov in koreografov sem si izbrala, njihova imena so napisana na mojem telesu - na dlani, nogi, roki, vratu ... Vse to predstavlja, kako se ob

tem počutim, kako doživljam njihovo plesno umetnost, njihov način izražanja in razmišljanja skozi ples. Nekatere izmed njihovih stvaritev so me pritegnile, nekatere pa mi ne ugajajo, vendar o njih razmišljam. Ob tem se vedno sprašujem, zakaj in kaj bi lahko spremenila, da bi gib »ugajal« mojemu lastnemu gibu in plesnemu izrazu. Ob tem moram biti zelo pazljiva, da ne postanem zgolj kopija, ampak znam izraziti svoj lastni plesni »jaz«. Njihove gibe prevajam in spreminjam v svoje. Preizkusila sem že nekaj plesnih zvrsti. Najtežja zvrst se mi zdi balet, zato me Cunninghamova tehnika bega in preveč ukaluplja. Pogrešam fluidnost in svobodo v gibu. Mehanično in sistematično gibanje da mojemu telesu vedeti, da je čas za drugačnost v gibu. Vsakemu delu in ustvarjalcu podam določeno kritiko, ki me popelje do mojega lastnega razmišljanja do plesa, tehnike ter do same sebe. Samo pomislimo, kako drugače bi bilo, če Isadora Duncan ne bi sezula čevljev. Morda sodobni ples sploh ne bi obstajal ali se tako hitro razvil in napredoval.

*Tinkara Plos
(2002, kategorija B SOLO)*

PANTER

Pesem kot del kulturne dediščine. Čeprav umetna, je odsev prepričanij in nazorov nekega časa, v konkretnem primeru 20. stoletja ter simbolistične in modernistične umetniške smeri.

Panter je naslov pesmi svetovno znanega avtorja. Rainer Maria Rilke.

Panter je subjekt, ki mu odvzamejo svobodo, a kljub temu ohrani veličino, moč in ponos.

Panter je simbol za ujetost in stisko modernega človeka. Ta negativna čustva so del odseva moderne družbe, so kulturna dediščina saj predstavljajo čas, v katerem so bila zapisana.

S pesmijo se nisem ukvarjala le na pomenski pač pa tudi na kompozicijski ravni. Plesni material sem pridobila tako, da sem si za vsako črko izmislila gib. Ko sem nato brala pesem, sem sproti sestavljala gibanje. Nastala je sklopka gibov in občutkov, ki skupaj z glasbeno podlago na simbolni ravni predstavljajo negativne zaznave človeka 20. stoletja, ki so še vedno prisotni ter aktualni.

*Petja Križmančič
(2000, kategorija B SOLO)*

AVGUST 120

Izhodišče plesne miniature Avgust 120 je 120. obletnica rojstva primorskega slikarja in grafika Avgusta Černigoja, ki se je rodil v Trstu, umrl v Sežani, stalna razstava njegovih del pa je v galeriji v Lipici. Povezan

je tudi s Srečkom Kosovelom, s katerim ju je družila pripadnost konstruktivizmu.

Z izborom teme želiva poudariti, da so del naše likovne, miselne in širše kulturne dediščine ne samo ljudska umetnost in izročilo, temveč tudi avantgardni kulturni koncepti avtorjev iz naše ne zelo davne preteklosti. Tudi ti so vplivali na oblikovanje vrednot njihovih sodobnikov in naslednjih generacij do danes, zlasti v prostoru, v katerem so delovali – v primeru Avgusta Černigoja na Primorskem oziroma na Krasu in v Trstu. Zanimivo se nama je zdelo tudi vzeti za izhodišče najinega ustvarjanja delo in razmišljanje umetnika, ki se je rodil natanko sto let pred nama.

Glavni poudarek plesne miniature je raziskovanje konstruktivizma v gibu, predvsem iskanje odgovorov na vprašanja, kako se posledice tehničnega in industrijskega razvoja odražajo v plesu, kako je konstruktivizem vplival na naslednje generacije in kako je Černigoj vplival na (družbeni) prostor, v katerem je deloval. Je industrializacija razlog za usihanje umetniškega ustvarjanja, ker zapade v mehanicistično ustvarjanje umetnosti števil, črk in simbolov ter zgolj premišljenih koristnih gibov, ali mu, nasprotno, omogoča iskanje novih poti ustvarjanja in novih načinov izražanja? Drugo vprašanje, ki sva mu iskali odgovor v plesni miniaturi, je pogled na Černigojev konstruktivizem s časovne distance in njegov odsev v današnji čas. So se do danes linije omehčale, togost ublažila, rezki zvoki strojev postali nežnejši, lahkotnejši? Koliko industrijske prežetosti se je preneslo v postindustrijsko dobo? In kako lahko to povesta glasba in gib?

Ajda Fabjan in Amadea Zupan
(1998, kategorija C DUET)

TOK, KI TEČE IN NE LAŽE

Na tej točki se ustavimo in se ozremo naokoli. Kar vidimo, je oder in človek na njem. To je Zeleni Jurij. Pa ne le oder in ne le človek na njem. Vsi smo Zeleni Jurij. Kmalu bomo prinesli pomlad. Ne. Pomlad bo prinesla nas.

Vemo, da nas bo, čeprav smo zdaj v podzemlju, od koder bomo vsak hip prilezli. In ljudje nas bodo sprejeli v hiše in nas obdarili.

Nismo še tam, zato se vprašamo: kateri je zvok smrti? Pa ne tiste strašne, ampak tiste, ki je list, ki pade z drevesa. To je pomembno, ker tu začnemo. Točko smo izbrali naključno, ker še nismo videli kroga, ki bi imel začetek in konec. Zeleni Jurij hodi v krogu. Mi hodimo v krogu. Zdaj umiramo, da se bomo rodili. Da nas bodo ljudje sprejeli v hiše in nas obdarili.

Čeprav, če dobro pomislimo, bi pomlad, ki jo prinese ženska, sprejeli s tako široko odprtimi rokami?

Kakšna je pomlad v ženskem telesu? Bi ji pustili pohajkovati po ulici 23. aprila? Nimamo izbire. Znašli smo se v krogu, ki je naš in je pravi in ne laže in ga ljubimo in ne ljubimo in smo in nas ni več. Zdaj glejte. Zdaj bo pomlad. Zdaj se rojevamo, da bomo umrli.

Na tisti točki se bomo ustavili in se ozrli naokoli. Kar bomo videli, bo oder in človek na njem. To bo Zeleni Jurij.

Kaja Vajdetič
(1997 kategorija C SOLO)

alteRealno

O tem, kako mladi, predvsem otroci priseljencev, kulturno dediščino doživljamo zgolj z učbeniki in šolskimi izleti.

O tem, kako si želiva, vsaj za nekaj minut, postaviti spomenik sodobni, alternativni umetnosti, ki nikoli ne bo ovekovečena in zaščitena tako, kot tista, ki pravzaprav razen estetske vrednosti, za večino v današnjem prostoru nima globljega čustvenega pomena.

O tem, kako za borih pet minut v slovenski prostor postavlja spomenik vsem mladim, izgubljenim dušam, ki izhajajo iz pisanega, kulturno-versko-narodno raznolikega okolja, katerih matere niso pekle potice in očetje vsako leto pozirali pred Aljaževim stolpom.

Natalija Gajić, Valentina Deković
(1994, kategorija C DUET)

DOMAČA NALOGA

Berem časopis – na računalniku, seveda. Natakam si čaj v skodelico. »Oči!« skuštrana glava se pojavi za mizo, »Oči, mami pravi, da mi boš pomagal narediti domačo nalogo!« Ne umaknem pogleda z zaslona, srkam čaj: »Aja, to pravi?« »Ja,« reče Zala, »lahko mi pa ona pomaga z nalogo, pa ti pomiješ posodo.« Namrščim čelo, pomislim na možnosti, ki jih imam pred sabo. Res je sicer, da je Zala namišljena oseba, in da nimam otrok, ampak to dejstvo še ne bo pregnalo Zale stran – ker če ima Zala domačo nalogo ima, Zala domačo nalogo. Pa tudi grožnja pomivanja posode ni čisto izmišljena. Povrhu način Zalinega obstoja ni zares pomemben za samo zgodbo.

Sprijaznim se z usodo. Zala vleče za sabo ogromen šeshamer, na sredini je v roza oblačku nakracano: 'kulturna dediščina – sodobni ples'.

»To je seminarska naloga?«

»Ja,« odvrne Zala in binglja z nogami na stolu, »vsak mora narediti plakat o eni kulturni dediščini. Ampak, oči, veš, jaz ne maram potice in kozolca.«

»No,« odvrnem, »saj kulturna dediščina je lahko marsikaj...«

»Mami je rekla, da naj naredim sodobni ples, ker tudi jaz hodim na sodobni ples, ampak ...,« Zala namenoma poudari svoje besede, »jaz ne vem, če bo učiteljica razumela, da je sodobni ples kulturna dediščina!«

»Kulturna dediščina ni samo materialna, to pomeni nekaj trdnega, recimo stavba kot sta grad ali kozolec, ali predmet kot je čipka. Kulturna dediščina je tudi nematerialna, recimo jezik, pa narečja, pa pregovori, pa pesmi, pa glasba, pa igranje z gumitvistom in tudi ples. Si si zapisala?«

Zala prikima. Zala je zamišljena. »Sem prebral na spletu, da je gumitvist iz antične Kitajske.« To jo pomiri.

»Oči, a če ne bi izumili sodobnega plesa, potem nihče ne bi plesal?«

»Potem bi plesali kaj drugega. Recimo valček. Ali pa ljudske plese – evropske, afriške, indijske, indijanske. Najbolj verjetno pa je, da bi na odru plesali balet.«

Začetek sodobnega plesa je ravno upor baletu. Na začetku 20. stoletja Isadora Duncan reče (tako si predstavljam): »ne bom nosila špičk, moje noge bodo bose!«. Namesto vnaprej določenih togih baletnih pozicij, ki so enake za vse plesalce, je pri Isadori pomembno da plesalec sam začuti svoj ples. Namesto,

da bi plesalci kot nadnaravna eterična bitja lebdeli na špičkah nad odrom, Isadora želi razkriti telesnost plesalcev – rada je imela tanke, padajoče tunike, ki so plapolale skupaj z njenimi mehкими gibi. Navdih za njih je jemala iz narave, iz valovanja vode, iz valovanja krošenj dreves v vetru. Ni želela razvijati plesne tehnike, ker za njo je sodobni ples bil ples svobode. Tudi ni želela učiti mlajših plesalcev, da ponavljajo ali oponašajo njenega gibe, ampak jih je spodbujala, da poiščejo svoje.

»Pa potem, oči?«

Potem pa je tragično umrla in za njo je prišla generacija ameriških plesalcev, ki so vzpostavili svoje plesne tehnike in pogosto imeli velike ansamble. Marta Graham je postavila plesalčev gibalni center [»to ti bo plesna učiteljica pokazala kje je«] in imela namesto ravne baletne drže loke in kontrakcije trupa. Namesto igrivosti in plesne svobode Marta Graham dela slike in kompozicije, zelo tehnično, zelo modernistično. Drugi plesalci so takemu gibalnemu pristopu dodajali vplive drugih plesnih kultur: Ruth Saint Denis je vpletala v svoj ples elemente indijskih in indijanskih plesov, njen soplesalec Ted Shawn je utelešal moško atletske pojavo, Lester Horton je mešal sodobni ples z vplivi jazz baleta. Narava sodobnega plesa je že od začetkov ta, da lahko vase vključuje druge plesne tradicije in vplive. [»Oči, a potem lahko mešam sodobni ples in Gangam style?« »Hm. To vprašaj svojo učiteljico plesa.«] Meni sta zanimiva Doris Humphrey in njen učenec José Limón, ki sta vpeljala tip plesa, ki je izven ravnotežja, ki pada in se ulovi, ki vzame energijo padca za nov impulz, ki ima kontraste in dinamiko. Medtem se je v Nemčiji vzpostavil izrazni ples, povezan z ekspresionizmom – plesalke, recimo Mary Wigman, izražajo v plesu čustvena stanja, veliko se uporabljajo geste z rokami, učinek je blizu gledališču.

»Oči, a si ti plesal kaj od tega?«

»Mary Wigman iz četrte roke, eno leto.«

»Kaj to pomeni iz četrte roke?«

»Če si Matic izmisli vic in ga pove Matjažu, ta ga pove Ingrid, Ingrid ga pove Mancici, Manca ga potem pove tebi, si ti slišala vic iz četrte roke. To pomeni, da sem se učil od osebe, ki se je učila od osebe ... in nekdo se je učil od Mary Wigman. Veliko izraznega plesa v Sloveniji je izviralo od nje.«

»A ti si tudi izražal čustvena stanja?«

»Ne. Delali smo take valove po hrbtnici od medenice

gor do glave. Bolele so me mišice, ki nisem vedel, da jih imam.« Pokažem gib. Zala se zabava.

Kulturna dediščina sodobnega plesa je večinoma potekala v obliki ustnega izročila od učitelja do učencev. Ta učitelj se je pogosto učil pri različnih učiteljih na različnih šolah, klasih, delavnicah in potem zmešal vse skupaj v neko svojo plesno mešanico. Tako, da ni toliko knjig in virov in enciklopedij, to je nastalo kasneje.

[»To reci učiteljici, če bo rekla, da nimaš dovolj virov.«]

»Moji sošolci pravijo, da je naš ples krneki, da se vedno nekaj po tleh valjamo. Jaz se rada po tleh valjam.«

Valjanje po tleh se razširi v ameriškem post-modernem plesu ('ples, ki pride po modernem plesu'), ki ga je vzpostavila skupina plesalcev, ki so vadili v cerkvi Judson Church v New Yorku v šestdesetih letih 20. stoletja. Iskali so nekaj bolj naravnega, bolj telesnega, bolj osnovnega kot je bil moderni ples. Steve Paxton se je valjal po tleh. Začelo se je tako, da je treniral moderni ples in Aikido in potem zmešal oboje v kontaktno improvizacijo. Povadi sta dve osebi plesali, ostali so sedeli okoli v krogu po tleh. Plesalca sta se naslanjala eden na drugega, plezala drug po drugem, drsela dol, padala po tleh, se dvigala zopet gor. Vsak plesalec se je trudil biti osredotočen nase, na partnerja in na tla, na fizično okolico in kako bi uporabil svojo težo za premikanje sebe in soplesalca. Steve Paxton je bil tudi eden on pobudnikov gibanja plesne improvizacije, recimo ena njegovih predstav 'Goldbergove variacije' je imela samo dve pravili: da vedno dela na isto glasbo in da se nikoli ne ponavlja.

»Jaz bi tudi to znala.«

»Da bi plesala na isto glasbo 6 let?«

»Ja. Na Gangam style!«

Druga koreografinja iz skupine, Trisha Brown, je raziskovala različne gibalne situacije, recimo minimalne gibe: hoja po steni vodoravno (pripet na vrv s stropa), hoja po steni navpično (pripet na vrv z vrha stavbe), hoja naslanjanja na soplesalca, hoja pod diagonalno postavljeno desko. Sestavila je dve koreografiji z dodajanjem posameznih enostavnih gibov na zaporedje (1, 1-2, 1-2-3, 1-2-3-4) in izvajala svoje plese v javnih prostorih: v parku, na splavih v jezeru, na strehah stavb. Razvijala je tudi pristop, ki ga imenujemo 'release' tehnika – da pustiš teži, da premika tvoje roke, noge, telo in vodiš impulze, ki jih teža sproži, v nove gibe. V starejših letih je naredila predstavo, v kateri so bila tla pokrita s papirjem in ko se je 'valjala' po tleh, se je kdaj

ustavila in obrisala svojo roko s svinčnikom.

»Potem lahko tudi svojo roko obrišem na plakat.«

»Pa še boso nogo, za Isadoro Duncan. In pa nagelj.«

»Nagelj?«

Predstava 'Nageljni' Pine Bausch je imela po celotnih tleh odra nageljne in plesalci so hodili čez njih.

Plesno gledališče Pine Bausch se je razvilo v 1970ih iz nemškega predvojnega izraznega plesa, a ga je malo predružačilo. Njene velike zasedbe so tudi izvajale gibe s kretnjami rok, a to niso bili več izrazi posameznega plesalca, ampak izraz skupine, družbe, družbenih odnosov, pogosto v ozračju melanholije in napetosti med moškimi in ženskami. In vedno so njeni plesalci v vsakdanjih oblekah. Belgijska koreografinja Anne Teresa De Keersmaeker je na začetku 1980ih v predstavi 'Rosas danst Rosas' združila vplive nemškega plesnega gledališča in ameriškega postmodernega minimalizma: plesalke v vsakdanjih šolskih uniformah izvajajo skoraj vsakdanje gibe, ki kažejo na njihovo notranjo čustveno situacijo, vendar so vsi gibi natančni, precizno položeni na mehanični ritem glasbe. Anne Teresa kasneje veliko koreografira na minimalistično glasbo Steva Reicha – na stalno ponavljanje tonov z malimi spremembami postavi ponavljajoče se enostavne gibe, ki sledijo tem malim spremembam v glasbi.

»Izgleda malo dolgčas, ampak vseeno zanimivo«, reče Zala, ko čez mojo ramo gleda youtube posnetke.

»Boš razumela, ko boš starejša, ampak napiši na plakat. Bo všeč učiteljici.«

»Kaj so pa ti strici, ki so pobarvani z belo barvo?«

To je Butoh, japonski gibalni pristop, bolj metoda kot tehnika, ker ima v sebi notranjo preciznost, ki jo pridobiš z dolgoletnim treningom. Recimo hodijo zelo počasi dolge ure v tišini v krogu, temu se reče počasna hoja - 'slow walk'. Imajo izredno prisotnost v telesu, notranjo pozornost na vsak gib telesa, po navadi se gibajo zelo počasi ali pa tudi izredno hitro. Butoh se je razvil iz nemškega izraznega plesa, izkušnje atomske bombe, Japonske tradicije in nočnih klubov. Ob gledanju sem imel včasih občutek, kot da pred mano ni človek, ampak neko tuje bitje. A hkrati gre ravno za izkušnjo prisotnosti, za biti tukaj in zdaj v telesu.

Xavier le Roy je v svojem solu 'self-unfinished' ('nedokončani jaz') prav tako čuden in nečloveški, a malo drugače. Pajkasta pojava s krilom preko glave včasih deluje kot nek insekt, a tam ni da bi deloval tuje, ampak da bi izgledal izmuzljiv, mnogoobrazen, nedoločljiv.

Generacija Xavierja le Roya in Jérôme Bela se je v plesu lotila kritizirati in spreobračati običajni izgled plesnih predstav. [»Za učiteljico napiši 'kritika reprezentacije'.«] V predstavah Jérôme Bela se včasih ne pleše, včasih se pleše kot v diskoteki, včasih se govori. V tem se Jérôme v gesti približa drži Vyonne Rainer, eni od ključnih avtoric skupine Judson Church, ki je v kratkem tekstu 'NO manifesto' ('manifest proti') zavračala določene vidike plesa, predvsem te, ki se trudijo ugajati publiki. Njena koreografija 'Trio A' je sestavljena iz enakomerno izvedenih gibov, ki ne izstopajo eden od drugega, včasih delujejo vsakdanje, včasih tehnično, a v tej enostavnosti dostikrat presenetijo.

»No, torej,« pogledam Zalo, ki zdaj leži na šeleshamerju in riše pajka, zraven je napisano 'čuden'. »Sva se kaj naučila?« Zahihita se in se ne trudi zakriti svoje utrujenosti.

»No, daj, vzemi flomaster in zapiši: V sodobnem plesu smo včasih ustvarjalni tako, da kaj dodamo, da smo navdahnjeni z različnimi plesnimi in umetniškimi stili. Včasih smo ustvarjalni tako, da kaj izpustimo. Včasih smo ustvarjalni tako, da delamo po svoje. Včasih smo ustvarjalni tako, da si kaj sposodimo, da kaj poberemo iz vsakdana.«

»Oči, zdaj boš rekel, da je pomivanje posode lahko sodobni ples.«

»Greva plesat?«

Samo Oleami je pisec, dramaturg in ustvarjalec na področju sodobnih scenskih umetnosti

GIB IN NJEGOVA SLED – TOVARNA IDEJ

Razstavo povezuje jasna rdeča nit, katere klobčič se je začel razvijati, ko so si učenci Osnovne šole Trnovo ogledali razstavo Nova doba prihaja! Industrija – delo – kapital (na programu Kako dišijo tovarne?) v Mestnem muzeju Ljubljana. Na vodenemu interaktivnemu ogledu z delavnico so otroci spoznavali prve ljubljanske tovarne, vonjali in otipali so surovine, ki so jih uporabljale. Ogledu razstave so sledile likovno-plesne delavnice na osnovni šoli s študentkami Pedagoške fakultete in umetniki, v sklopu katerih so učenci z interdisciplinarnim pristopom in metodo ustvarjalnega giba pridobivali in osmišljali nova znanja z najrazličnejših predmetnih področij. Ob otipljivejših družboslovnih vsebinah so spoznavali tudi likovne pojme (črto, ploskev, svetlobo), hkrati pa ob soočanju z abstraktnim konceptom svobode urili višje miselne procese. Ustvarjalni proces je med drugim rezultiral v raznovrstnih ustvarjalnih izdelkih: plesni predstavi, konstruktivističnih pesmih, montažah, asociacijah, gibalno-likovnih zgodbah ...

V Tovarni idej se spleta plesno-likovna zgodba o tovarnah, ki so skozi čas spreminjale svojo vlogo, načine bivanja, življenja in kulturo.

avtorica razstave: Nuša Jurjevič
avtorici fotografij: Sanja Gornjec, Neža Oblak
vodje in mentorji projekta:
doc. dr. Vesna Geršak, as. dr. Uršula Podobnik,
prof. mag. Črtomir Frelih (UL PEF)
mentorice na šoli: Mateja Zalaznik, Anita Godler,
Stanka Ilar,
koreografinja: Urša Rupnik
(Studio za svobodni ples, društvo),
višja kustosinja pedagoginja: Ema Marinčič
(Muzej in galerije mesta Ljubljane).

Nastopajoči: učenci 1. b in 3. a razreda OŠ Trnovo (šolsko leto 2016/2017), študentke 3. letnika predšolske vzgoje (UL PEF) pri predmetu plesno gledališče, glasbenik Lado Jakša.

razstavo so omogočili: UL Pedagoška fakulteta v okviru internega projekta Gib in njegova sled; Osnovna šola Trnovo; Mestna občina Ljubljana - Oddelek za predšolsko vzgojo in izobraževanje; Studio za svobodni ples, društvo; Muzej in galerije mesta Ljubljane.

A1 _ solo + duet

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples
13

ustvarjanje in ples:
India Kajzelj Stermecki
mentorica: Jana Kovač Valdes

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples
20 ZNAKOV, 13 ŠTEVIL

ustvarjanje in ples:
Julija Konstantinovič Ornik
mentorica: Jana Kovač Valdes

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples
V KAMEN UJETA

ustvarjanje in ples: Eliza Gorenčič
mentorica: Jana Kovač Valdes

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples
RAZDEJANJE/DESTRUKCIJA

ustvarjanje in ples: Gaja Petkovič
mentorica: Jana Kovač Valdes

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples
PLETEM DEDIŠČINO

ustvarjanje in ples: Anja Večerlin
mentorica: Jana Kovač Valdes

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples
KLEKELJ

ustvarjanje in ples: Zoja Florjanc Lukan
mentorica: Jana Kovač Valdes

Plesni klub Šinšlin

DVANAJSTA OVČKA

ustvarjanje in ples: Grega Golob
mentorica: Tina Habun

Kulturno izobraževalno društvo Plesonoga

MULTIKULTI – TO SEM JAZ

ustvarjanje in ples: Julian Tanze
mentorica: Jelena Oleami

KD Qulanium Kranj

JAZ ... VITEZ

ustvarjanje in ples: Nace Fojkar
mentorica: Saša Lončar

KD Qulanium Kranj

VRTINEC MISLI

ustvarjanje in ples:
Ana Štular, Zarja Broder
mentorica: Saša Lončar

Glasbena šola Laško Radeče

NOČEM BITI PISANKA

ustvarjanje in ples:
Neža Čepin, Kaja Teršek
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško Radeče

ZMAJEVKI Z MOSTU

ustvarjanje in ples:
Zala Ajdnik, Eva Senica
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško Radeče

POSTOJNSKA SKRIVNOST

ustvarjanje in ples:
Frida Benedek, Anja Jančič
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško Radeče

PERKMANDELJC

ustvarjanje in ples: Veronika Padežnik
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško Radeče

COPRNICA URŠULA IZ SLIVNICE

ustvarjanje in ples: Špela Ojsteršek
mentorica: Špela Medved

10 MIN ODMORA

Glasbena šola Trbovlje

MOZAIK

ustvarjanje in ples: Zarja Siter
mentorica: Kim Kern Kukovič

Glasbena šola Trbovlje

POVODNI MOŽ

ustvarjanje in ples: Tea Prvulović
mentorica: Kim Kern Kukovič

Glasbena šola Trbovlje

DEDEK RUDAR PRIPOVEDUJE...

ustvarjanje in ples: Lana Bravec
mentorica: Kim Kern Kukovič

Plesni Forum Celje

DEMON POMLADI

ustvarjanje in ples: Mia Jenček
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

NEGATIV POZITIV

ustvarjanje in ples: Alena Marčič
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

SESTRI PO DUŠI

ustvarjanje in ples: Zoja Jager,
Tara Ema Žnidar
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Glasbena šola Krško

IZ KORENIN V VIŠAVE

ustvarjanje in ples: Zoja Nala Božič,
Manica Pavlovič
mentorica: Rosana Horvat

Glasbena šola Krško

NERAZDRUŽENI

ustvarjanje in ples:
Ana Volčanšek, Ava Kunej Harris
mentorica: Rosana Horvat

Plesno društvo Imani

ZA VEDNO IZGUBLJEN

ustvarjanje in ples:
Lija Čurič, Lana Kurajič
mentorica: Sanja Spirič

Harlekin - društvo za umetnost plesa

PRIDNI IN DELOVNI

ustvarjanje in ples:
Ivana Bračun, Iva Marinšek
mentorica: Sandra Jazbec

Harlekin - društvo za umetnost plesa

STARE IGRE

ustvarjanje in ples:
Pika Vladušič Kolar, Sebastjan Grešak
mentorica: Sandra Jazbec

Plesna izba Maribor

Z RISTANCEM DO SKRIVNOSTI

PRETEKLIH DNI

ustvarjanje in ples: Vita Pavšič
mentorica: Tanja Verglez

Harlekin - društvo za umetnost plesa

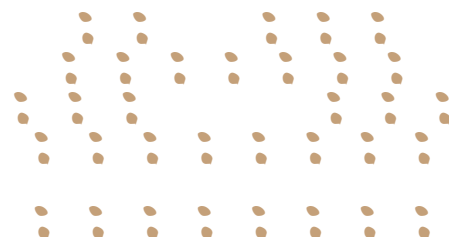
DELO NA POLJU

ustvarjanje in ples: Neja Kovačič
mentorica: Ana Vovk Pezdir

Harlekin - društvo za umetnost plesa

V ISKANJU ZVEZDE

ustvarjanje in ples: Mia Lovrenčak
mentorica: Sandra Jazbec

A2 _ solo + duet

Plesni studio Intakt

ZIMZELENO

ustvarjanje in ples: Mila Fatur Škof
mentorica: Sabina Schwenner

Plesni studio Intakt

DAN, KO NISEM UMRL

ustvarjanje in ples: Taajda Strojhan Rot
mentorica: Sabina Schwenner

Plesni studio Intakt

PO MENI

ustvarjanje in ples: Ana Grce
mentorica: Sabina Schwenner

KUD Qulenium, Pionirski dom – Center za kulturo mladih Ljubljana

BACK TO THE ROOTS

ustvarjanje in ples: Manu Nonković
mentorica: Saša Lončar

KUD Qulenium, Pionirski dom – Center za kulturo mladih Ljubljana

PRASTIK

ustvarjanje in ples: Lana Kariž Meško
mentorica: Saša Lončar

KD Qulenium Kranj

ČIP

ustvarjanje in ples: Mirjam Kastelic
mentorici: Saša Lončar in Ana Romih

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples

IZ LJUDSKEGA SE ROJEVA SODOBNO

ustvarjanje in ples: Aurora Maria Anžlovar
mentorica: Jana Kovač Valdes

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples

OVIJA ME – PROPADAM

ustvarjanje in ples: Zara Turk Hvala
mentorica: Jana Kovač Valdes

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples

POLETJE V MENI

ustvarjanje in ples: Naomi Uma Zorman
mentorica: Jana Kovač Valdes

KGBL Ljubljana Oddelek za sodobni ples

URTICA DIOICA (KOPRIVA)

ustvarjanje in ples: Manca Eržen
mentorica: Jana Kovač Valdes

Plesni Forum Celje

EL LAPIZ

ustvarjanje in ples: Sara Praznik
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

ISADORA – DORA = IZA

ustvarjanje in ples: Iza Teršek
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

SKRIVNOSTNE ENERGIJE

ustvarjanje in ples: Nana Čulk, Ana Sodja
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

DANAŠNJI NEKOČ

ustvarjanje in ples: Ajda Botolin, Ana Cizej
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Glasbena šola Trbovlje

SPOMIN NA ISADORO

ustvarjanje in ples:
Sara Smodiš, Neža Zupančič
mentorica: Kim Kern Kukovič

10 MIN ODMORA

Glasbena šola Krško

SLIKAM VITEŠKO DVORANO

ustvarjanje in ples: Timotej Hribar
mentorica: Rosana Horvat

Glasbena šola Krško

GLASBA V VIOLINI

ustvarjanje in ples:
Urška Bračun, Mia Hren
mentorica: Rosana Horvat

Glasbena šola Krško

ROPOTANJE ZA GOD

ustvarjanje in ples:
Neli Kovačič, Žana Žniderič
mentorica: Rosana Horvat

Glasbena šola Laško - Radeče

POBEG V SEDANJOST

ustvarjanje in ples: Sara Bačič, Ema Šolar
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško - Radeče

DINOZAVER? PRIVID?

ustvarjanje in ples:
Denis Brižič, Kristjan Žužek
mentorica: Špela Medved

Plesna izba Maribor

IZTKANA

ustvarjanje in ples:
Simona Bobnar Radenkovič
mentorica: Mojca Kasjak

Plesna izba Maribor

GRAJSKA LJUBEZEN

ustvarjanje in ples: Lola Ramot
mentorica: Mojca Kasjak

Plesna izba Maribor

TEMELJ ENERGIJE

ustvarjanje in ples: Pika Majcen
mentorica: Tanja Verglez

Plesna izba Maribor

VČERAJ, DANES, JUTRI, VEČNO

ustvarjanje in ples: Živa Blažič
mentorica: Tanja Verglez

Plesna izba Maribor

54 LET V PRETEKLOST

ustvarjanje in ples: Minka Babič
mentorica: Tanja Verglez

Kulturno izobraževalno društvo Plesonoga

ACCUMULATION RESET

ustvarjanje in ples: Hana Obreza
mentorica: Jelena Oleami

Kulturno izobraževalno društvo Plesonoga

VELIKA NOČ PO DRUGAČE

ustvarjanje in ples: Karla Levec
mentorica: Jelena Oleami

Glasbena šola Laško - Radeče

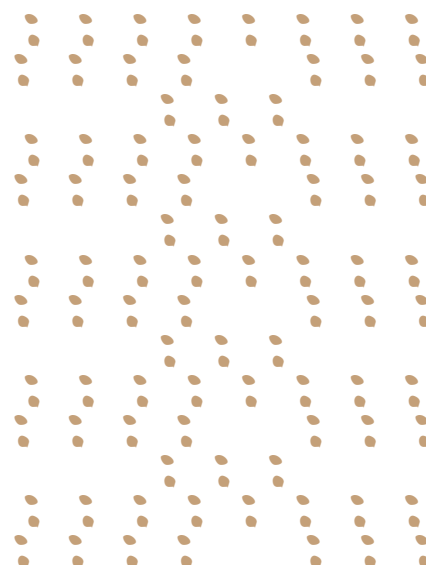
SKOZI OČI VERONIKE DESENIŠKE

ustvarjanje in ples: Sara Bačič
mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško - Radeče

ALMA KARLIN

ustvarjanje in ples: Ema Šolar
mentorica: Špela Medved

.....

B _ solo + duet

.....

ČRNE ZVEZDE

ustvarjanje in ples: Neža Vadnjal

.....
*Srednja vzgojiteljska šola in gimnazija
Ljubljana, smer sodobni ples*

SIMFONIJA 91 dB

ustvarjanje in ples: Evelina Pristovšek
mentorica: Kaja Janjič

.....
*Srednja vzgojiteljska šola in gimnazija
Ljubljana, smer sodobni ples*

MOJ DRAGI?

ustvarjanje in ples: Neža Kokalj
mentorica: Aja Zupanec

.....
Plesni studio Intakt

VSTOP PRESTOP IZSTOP

ustvarjanje in ples: Brina Lekše
mentorica: Veronika Valdes

.....
Plesni studio Intakt

PANTER

ustvarjanje in ples: Petja Križmančič
mentorica: Veronika Valdes

.....
Plesni studio Intakt

LE SPOMIN

ustvarjanje in ples: Maša Grce, Ana Grce
mentorica: Veronika Valdes

.....
KD Qulenium Kranj

SEJALEC

ustvarjanje in ples: Jernej Šmid
mentorica: Ana Romih

.....
KD Qulenium Kranj

KOMPAS

ustvarjanje in ples: Lucija Čermelj
mentorica: Ana Romih

.....
*Kulturno izobraževalno društvo
Plesonoga*

VPISANI V TELO

ustvarjanje in ples: Tinkara Plos
mentorica: Jelena Oleami

.....
Harlekin - društvo za umetnost plesa

SPLASH

ustvarjanje in ples:
Naja Podbrežnik, Špela Jezovšek
mentorica: Ana Vovk Pezdir

.....
KD Qulenium Kranj

SAMOTA SE MI PODA GLEDE NA ODTENEK KOŽE

ustvarjanje in ples: Filip Štepec
mentorica: Saša Lončar

.....
Plesni studio Lai

...JAZ, VOJAK...

ustvarjanje in ples: Kaja Žefran
mentorica: Lilijana Ujčič

.....
Plesni studio N Velenje

MOJ. MOJ?

ustvarjanje in ples: Burja Podlesnik
mentorica: Nina Mavec Krenker

.....
Plesni studio N Velenje

DRUGI DOBI JE PRIKLADNEJŠE

DRUGO DEJSTVO

ustvarjanje in ples: Anja Zaverla
mentorica: Nina Mavec Krenker

.....
Glasbena šola Laško Radeče

Kons4

ustvarjanje in ples: Brina Klinar
mentorica: Lucija Boruta

.....
Plesna izba Maribor

UPEPELJENA SRCA

ustvarjanje in ples:
Anja Spasovski, Nadja Spasovski
mentorica: Mojca Kasjak

.....
Plesna izba Maribor

ENAKost drugačnosti

ustvarjanje in ples: Ajša Mara Kacjan,
Maja Plateis
mentorica: Mojca Kasjak

.....
Plesna izba Maribor

MUZEJ SPOMINOV

ustvarjanje in ples:
Ivana Kocutar, Luka Oblak
mentorica: Mojca Kasjak

.....
*Kulturno izobraževalno društvo
Plesonoga*

PADLE

ustvarjanje in ples:
Tinkara Plos, Dominika Urbiha
mentorica: Jelena Oleami

.....
*Srednja vzgojiteljska šola in gimnazija
Ljubljana, smer sodobni ples*

ČRNO ZLATO

ustvarjanje in ples: Neja Veternik
mentorica: Sinja Ožbolt

.....

---

10 MIN ODMORA

.....

C _ solo + duet

*Srednja vzgojiteljska šola in gimnazija
Ljubljana, smer sodobni ples*

PUŠČAVSKA PTICA

ustvarjanje in ples: Sarah Al Saleh
mentorica: Maja Delak

*Srednja vzgojiteljska šola in gimnazija
Ljubljana, smer sodobni ples*

TLA

ustvarjanje in ples: Valentina Zornik
mentorica: Maja Delak

KDOR NE SKAČE, NI SLOVEN'Č

ustvarjanje in ples: Maša Radi
mentorica: Maja Delak

plesna šola Urška Pro

NADALJEVANJE OBJEMA

ustvarjanje in ples:
Bor Prokofijev, Andraž Prokofjev
mentorja:
Gašper Kunšek in Žigan Krajnčan

plesna šola Urška Pro

I AM

ustvarjanje in ples: Minela Babić

*KGBL, Srednja baletna šola
Ljubljana*

TANGO ZA ENEGA

ustvarjanje in ples: Nadja Černe
mentorica: Tanja Pavlič

Akademija za ples AMEU

LET'S BUILD OURSELVES

ustvarjanje in ples: Manca Vukelič
mentorica: Leja Jurišič

*KDJožeta Pahorja - plesna skupina
Mehki čevlji, Sežana*

Avgust 120

ustvarjanje in ples:
Ajda Fabjan, Amadea Zupan
mentorica: Milojka Širca

Plesni studio Impress

alteRealno

ustvarjanje in ples:
Natalija Gajić, Valentina Deković
mentorici: Romana Fičur, Eva Tancer

Plesni Forum Celje

SHE TAKES FLOWERS

AWAY FROM LEAVES

ustvarjanje in ples: Ana Cvelfar
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

TOK, KI GRE IN NE LAŽE

ustvarjanje in ples: Kaja Vajdetič
mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesno društvo Krokav Metlika

BITKA

ustvarjanje in ples: Brina Dokl

Plesno društvo Impress

FOLKLORA NA JAPONSKEM

ustvarjanje in ples: Romana Fičur
mentorica: Eva Tancer

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ŽIRIJA

za skupini A1 in A2

LILIJANA UJČIČ

se na slovenski obali že od leta 1983 ukvarja z vzgojo mladih plesalk in plesalcev, zlasti sodobnega plesa. Ob tem je kot koreografinja, doma in na tujem prejela številna priznanja in nagrade za svoje delo.

Izobraževala se je v Baletni šoli v Kopru, med študijem v Ljubljani, pa je bila članica Studia za sodobni ples. Svoje znanje ves čas dograjuje na najrazličnejših plesno-izobraževalnih šolanjih doma in v tujini.

Bila je članica izvršnega odbora Združenja plesnih skupin Slovenije, republiška selektorica pri ZKOS-u, organizatorica poletnega plesnega seminarja Izola pleše in soorganizatorica jubilejne 20. Poletne plesne šole, takrat izjemoma organizirane v Kopru.

Priložnostno sodeluje kot koreografinja pri gledaliških in v večmedijskih predstavah.

Plesni Studio Lai, studio za sodobni ples, balet, ustvarjalne plesne delavnice in multimedijško produkcijo, je njen »življenjski« projekt, in je obenem njena vizitka o predanosti plesni umetnosti, ustvarjalnosti in nenehnem uspešnem iskanju.

Pri svojem delu prisega na ustvarjalnost in izvirnost, ki ju nesebično deli z generacijami gojencev njenih plesnih delavnic.

KATARINA BARBARA KAVČIČ

se je kot otrok ukvarjala z gimnastiko, baletom in sodobnim plesom, ki ga je pričela plesati pri Plesni izbi Maribor.

Njeno pedagoško delo in kreativni začetki so se rodili v "bazi" Center Plesa Maribor, izobraževanje pa je kasneje nadaljevala na SEAD (Salzburg Academy of Dance) in ga leta 2014 zaključila kot diplomirana plesalka sodobnega plesa. Kot plesalka je sodelovala s koreografi kot so Martin Kilvady, Jozef Frucek, Linda Kapetania, Paul Blackman, Marko Urbanek, Konstandina Efimiadiu, Nayana Bhat, Michikazu Matsune, Vita Osojnik in drugimi ter se predstavila na festivalih New Faces New Dances, Symfonic Dance in Szene Salzburg, Ukrep ter Platforma. Katarina je članica sodobne plesne kompanije Tovarishia Dance Company, za katero je med drugim ustvarila celovečerno predstavo Čez noč. Od leta 2016 deluje kot pedagoginja pri Aerial Yoga Maribor, leta 2015 pa je postala komisantka za podeljevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij na področju plesalec in koreograf.

Trenutno se posveča iskanju lastnega plesnega besednjaka, produkt katerega je avtorski prvenec SSPJ, pedagoškemu delu ter se dodatno izobražuje na Filozofski fakulteti Ljubljana, kjer opravlja program pedagoško-andragoškem izobrazbe.

URŠKA VOHAR

je koreografinja, plesalka in performerka, oblikovalka odrske svetlobe in plesna pedagoginja. Po končanem študiju na amsterdamski akademiji School for New Dance Development se je preselila v Ljubljano, kjer poučuje sodobno plesno tehniko in ustvarjalne delavnice na Umetniški gimnaziji za sodobni ples, snuje odrsko svetlobo za številne plesne predstave in zadnja leta ustvarja znotraj kolektiva Tatovi podob, ki na oder postavlja tehnoburleskne performense.

S svojimi koreografijami je gostovala na številnih domačih in tujih festivalih (Gibanica, Nagib, Platforma mladih ustvarjalcev, Masdanza), kot plesalka in performerka pa je sodelovala z mnogimi znanimi imeni slovenske plesne scene. Zadnja leta jo, poleg zanjo zelo navdihujočega odrskega ustvarjanja in oblikovanja svetlobe, zelo izpolnjuje tudi pedagoško delo, kjer skozi vzgojo in genialno možnost podajanja znanja in veščin mlajšim generacijam odkriva tudi nove ustvarjalne poti in raziskuje principe gibanja ter logiko sestave človeškega telesa kot instrumenta za gibanje. V letu 2015 je prejela Nagrado Ksenije Hribar za pedagoško delo v kolektivu SVŠGL – smer sodobni ples.

ŽIRIJA

.....
za skupini **B** in **C**

ANA ŠTEFANEC KNEZ

.....
je plesno šolanje začela v Plesnem forumu Celje, nadaljevala pa ga je na SVŠGL-Umetniški gimnaziji za sodobni ples v Ljubljani. Ob različnih priložnostih se je izobraževala pri številnih domačih in tujih pedagogih, kot so npr. Maja Delak, Mala Kline, Fred Lassere, Frey Faust, Snježana Premuš, Matej Kejžar, Gregor Kamnikar, Tanja Skok, Rebecca Murgi, Christine Kono in drugi. Prejela je številne nagrade za koreografije in ples, med drugim tudi drugo nagrado za plesno miniaturo Antigona na Mednarodnem tekmovanju mladih koreografov 2002 v Burghausnu (Austria).

Od leta 2007 je aktivna članica skupine EnKnapGroup, ki jo vodi Iztok Kovač, kjer je sodelovala s številnimi umetniki, s katerimi je ustvarila več kot 22 celovečernih plesnih predstav. V tem času je sodelovala s koreografi in gledališkimi režiserji, kot so Josef Nadj, Pavol Liška in Kelly Copper, Matjaž Zupančič, Guy Nader, Maria Campos, Adrienn Hod, Guy Weizman in Roni Haver, Sašo Podgoršek, Andreja Podrzavnik Rauch, Simone Sandroni, Tomi Janežič, Lenka Flory, Sebastijan Horvat ...

ŠPELA MEDVED

.....
je univ. dipl. socialna pedagoginja, ki že več kot deset let poklicno deluje kot plesna pedagoginja na Glasbeni šoli Laško-Radeče, kjer vodi oddelek sodobnega plesa. Leta 2003 je v okviru prve generacije maturirala na SVŠGL-Umetniški gimnaziji za sodobni ples v Ljubljani. Za plesne miniaturo je bila nagrajena na tekmovanju Opus 1. Pod mentorstvom profesorice Lidije Podlesnik Tomášikove je raziskovala historični ples in bila članica Ansambla za renesančno glasbo in ples Cortesia.

Tekom študija na oddelku socialne pedagogike je svoja plesna znanja združevala s spoznavanjem različnih pedagoških pristopov. V tretjem letniku je začela s poučevanjem, kar je pomenilo priložnost za sintezo znanj in posledično nastanek diplomskega dela. Nadgradnjo svojih znanj pridobiva v okviru različnih strokovnih izpopolnjevanj. Leta 2013 je prejela Listino Mete Vidmar, priznanje JSKD za plesno pedagoško delo. Je zunanja ocenjevalka mature na Umetniški gimnaziji, smer sodobni ples in vodja študijske skupine učiteljev sodobnega plesa na glasbenih šolah. Pedagoško delo z mladimi plesalci jemlje z veliko mero odgovornosti in verjame, da bistvo plesne ustvarjalnosti presega meje odrskega nastopa – kot pravi Mali Princ: »Bistvo je očem skrito, kdor hoče videti mora gledati s srcem«.

TAMÁS TUZA

.....
je madžarski plesalec, ki je zaključil šolanje na Budapest Dance School in svoje izobraževanje nadgrajeval na številnih delavnicah z Nigelom Charnockom, Andreo Boll, Julyenom Hamiltonom, Davidom Zambranom in drugimi.

Po več kot dvajsetih predstavah na Madžarskem je postal član mednarodne plesne skupine EnKnapGroup iz Ljubljane in v letih 2010-2016 ustvaril serijo sijajnih plesnih in gledaliških vlog v sodelovanju s pomembnimi domačimi, kot so Sebastijan Horvat, Matjaž Zupančič, Rosana Hribar, Gregor Luštek, in tujimi koreografi, kot so Simone Sandroni, Club Guy in Roni, David Zambrano, Jordi Casanovas ... Med drugim je plesal tudi v uspešnici Iztoka Kovača, ki je bila nagrajena z Župančičevo nagrado.

S skupino, ki je tudi pomemben ambasador slovenske umetnosti v tujini, se je udeležil številnih in odmevnih gostovanj. Hkrati je pomembno prispeval h kvaliteti in inovativnosti gledaliških predstav, v kateri je sodeloval kot svetovalec za gib in koreograf.

PROGRAM

SOBOTA 17. februar 2018

11.00

priredivitev za starostno skupino

::::: **A1 _ solo + duet** (vmes 10 minutni odmor)

>> 15.00

razglasitev rezultatov

13.00

otvoritev razstave

:: **GIB IN NJEGOVA SLED – TOVARNA IDEJ** ::

16.30

priredivitev za starostno skupino

::::: **A2 _ solo + duet** (vmes 10 minutni odmor)

>> 20.00

razglasitev rezultatov

NEDELJA 18. februar 2018

12.00

priredivitev za starostno skupino

::::: **B _ solo + duet** (vmes 10 minutni odmor)

>> 16.00

razglasitev rezultatov

17.30

priredivitev za starostno skupino

::::: **C _ solo + duet**

>> 20.15

razglasitev rezultatov